

TAPOLCZAI LAPOK

EZELEŐTT TAPOLCZA ÉS VIDEKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési árak: Egész évre 12 korona, fél évre 6 korona, negyed évre 3 korona. • Hirdetéseket milliméter számítás szerint. Egy hasábos milliméter-sor egyszer közölve 10 fillér, többször beiktatva egyenként 8 fillér. • Nyitólépcső soronként 1 korona. • A kiadóhivatal interurbán telefonja 84. szám. • Megjelenik minden vasárnap reggel.

Tudják-e

azok, kiknek nem adatott, hogy sorsuk legyen, mi az: leszakadni parancsszóra azoknak a kebléről, akiknek szívével szívük összeforrott; itt hagyni asszonyi és gyermeki mosolyt, a jövő reményességét; elmenni ki tudja merre és gondolni arra, hogy visszajérés aligha lesz, aludni először nyirkos földön, a szabad ég alatt, eljutni oda, ahol az imára szóló kürt hazulról magaddal vitt bús melódiáját a fegyverropogás üzi ki; megérezni először a körülöttek csapkodó gránátok szelét és menni tovább zizegő golyók záporában, látni, amint pajtasaid, kikkel együtt csak pár órával előbb még hitvesről, gyermekről, az otthon boldogságáról álmodoztál, ajkukon, mellükön hirtelen fakadt vérpiros rózsával, jobbról-bairól porba hullanak; megállás nélkül vinni tovább magaddal utolsó pillantásuk kialvó lángját, utolsó hördülésük bucsuszavát, hogy pár pillanat múlva sorsukban talán te is osztozzál s ha megóvott egyszer-kétszer az Isten, nyugodt percben is minden csata után egy-egy elmaradt testvéred hitvesére, gyermekére gondolni, kik talán mosolyogva várják vissza még mindig azokat, akik vissza nem jöhetnek, s azután is, ha lecsendesült a vihar, heteken, hónapokon át a bujkáló halál árnyékában lakni föld alatt és szenvedni tovább, tovább, ki tudja meddig...

Tudják-e különösen azok, kik itthon ez alatt a meleg otthon kényelméből, szinte páholyból nézték a nagy tragédiát? Átérezték-e csak egy percre mit jelent mindez? Mi az a szerep, mit a nemzet élet-halál küzdelmének nagyszerű, de iszonyatos drámájában küzdő testvéreinknek játszani kell?

Sok áldozatot kell még hoznunk. Azokra vár ez áldozathozatal, akiknek lelkiismeretét még nem reszkette meg az üzenet: *Csak egy éjszakára küldjék ide őket...*

Azokhoz és azokról szólunk, akiknek a háború semmi kárt, csak hasznot hajtott. Velük akarjuk megértetni és meg kell

érteniök, hogy a hadijótekonyság terén velük szemben állnak fenn a legmesszebbmenő és egyuttal legjogosultabb várakozások, melyeknek bőkezű teljesítése elől nem szabad, de csunya dolog is elzárkózniok. De erre kötelezi őket a kevesebb fáradság árán jutott háborús alkalmi haszon.

Ebből adják koronáikat a hadi jótekonyság oltárára, arra a szent oltárra, amelyen ezek és ezek áldozták fel önmagukat, legdrágább kincsüket, mindenüket, érettségüket, kik itthon vagyunk...

Asszonyok, lányok.

Nem választ akarok írni *Emma* asszony mult heti cikkére, csak reflexióként, valamint az asszonykultuszról. Megváltozott világ: benne a nő helyzete, — azé, ki a mult héten is férfimódra forgatta a tollat. Talán egy új kultuszt akar teremteni: a dolgozó nőt?

Mert a régi nőkultusz mintha hervadóban volna. A modern lovagkor ismer olyan halált is, vagy csak olyat ismer, amihez semmi köze a nőnek, az asszonynak, a romantikának. Ezeleőtt még néhány esztendővel szép volt meghalni asszonyért. Titokban megsiratták a serdülő lányok, megverselték a gimnázisták, s még az egészséges tüdejű, széles vállú férfiak is el-lágyulással gondoltak társukra, aki nem úgy ment az életből, mint a százezrek, a milliók, az igavonók, hanem meggyújtotta elmúlásával a romantika piros szöveteit. A szép halál, az érdekes vég függőnye mögött ott imbolygott az asszony finom sziluettje s érzékenyre hangolódta a szívek. Ebből táplálkozott a fantázia, az irás, ez volt, a problémák problémája, a vezérmotívum, hiszen az élet nem látszott gyénekek, mint idegek játékának. És a legnagyobb valami, amiért az átlagember törhetetlen szívóssággal küzdött, a pénz volt meg az asszony. A két fogalom jegyében zajlott minden, ami nem sablon, nem megszokott: a nagybankár, aki nőhódító is, volt az a típus, mely titokban ott szunnyadozott a serdülő szívekben s a jó professzorok meg sem lepődtek, amikor a gimnázista érettségije után kijelentette, hogy milliomos akar lenni...

Az asszony lábanyoma odarajzolódott az élet minden ösvényére, finom cipők körvonalai a sejtés hangján beszéltek arról, hogy a miniszternél valaki protegált, s ugyanez a rajz mosolygott pikantériákkal telve a nagy pénzember előszobájának perzsaszőnyegén. Asszonyi illat keveredett a hivatalok levegőjébe, keringett ott, ahol sokakat intéztek. Benne uszkált

lépzetünkben, nem volt vágyunk, gondolatunk, mely tisztá lett volna attól az illattól... Gyönyört nem tudunk olyat, amely ment lett volna az asszony kultuszától. És vágyaink, zülésünk, akarataink mértékére szabótnak alakult ki a modern nő, a kibén kidomborodott — a férfi minden hibája. Hiszen a versek mindig olyanok, mint a versirók, s a modern férfi teli volt azzal a parfümmel, ami az asszonyi ruhából illant. A modern irodalom, az új, ezer meg ezer változatban vonulatta föl a ma asszonyát és arról beszélt, hogy az asszony élvezeti cikk. Alig volt író (ha meglette, ráégette az avultság bélyegét), aki az asszonyról, az anyáról tudott volna harmatos mesét, vagy meg-megajalta volna az öregasszony fehéren tiszta alakját. Az új trubadurok még csak epekedni sem tudtak, hiszen elvesztek a mesebeli királykisasszonyok, akik olyan messzi voltak, hogy a gondolat is elfáradt, mire hozzájuk ért. Az ő ideáljaink nem voltak messze: az asszony maga sem elérhető. Ezt beszélte mindenki és minden, százezer áriációban keringtek strófái ennek az életfelfogásnak. Olyan lett a szerelem és vérszegények a mesék, mert mese csak ott születik, ahol nagyon keresnek valakit, vagy valamit. Már pedig az asszonyt nem kellett keresni (igy mondták), jött magától, hajtotta a vére, a szelleme, az izlése.

Mindenütt és mindenben benne volt az élet akarása, vágyak tüze lobbant minden szempárban, a halál árnyéka fakó lett nagyon, kockázata kicsiny. Amikor a negyedik gimnázista fölvette a kadétiskola ruháját, nem gondolt arra, hogy egyszer, valamelyik este, vagy reggel, amikor megsötétül és éles lesz árnyéka a halálnak, szívébe szalad valamelyik golyó. Arról beszéltek neki az idősebbek, hogy ezt a kabátot szeretik legjobban az asszonyok, ezért érdemes viselni. És a szürke, unalmas, kismértékű katonaeletet színessé csokolja az asszony. A más asszonya...

Egyszerre megfordul a szél, fagyos fuvásu hátán rálovagolt a modern életre a háború. És megszületett a modern lovagkor. Az asszonyokat valahogyan más szemmel kezdjük nézni, ha ugyanazt is beszéljük róluk, mint ezeleőtt. A megtépett, meggyötört emberek odakinn a fronton teli vannak hazagondolással. Elvittek magukkal egy csomó cinizmust, egy asszonyi értéktelenséggel teli fölfogást, s most hazafelé száll gondolatuk, mint a hófehér galamb. A vágyuk tisztább, örömeik kereskednek a csendet. A mikor hazakerülnek és eléjük kerülnek maradék-asszonyai a legnagyobb, a csalódás árnyékát. Nagy, nagy, belső átalakuláson megy keresztül a férfilelek és ehhez idomultán változnak az asszonyok is. Nem tudni, holnap lesz-e vagy holnapután, de bizonyos, hogy meg fog változni

az asszony, más lesz az átlagtípus, más lesz az egyén. Az a kedvesen léha, langyosan meleg póézis, a mely a kis midinettről mondott éneket, olyan, mint a dércsipe [virág: elhull a szirma, elszáll illata.

Fogy, hull, kevesedik mindenütt minden, ami illuziót kergetett a férfiszívte, a mi sejtetni, hazudni, suttogni tudott. Fogy a póézis, fogy abban a mértékben, ahogy fogy a férfi, a kit emészt és tönkrezuz a háború.

Dr.

Sajnáljuk, hogy a fentti cikket az írója nem írta teljes nevével alá, bár így is szívesen hoztuk.

Ugy látszik, az asszonyok és a leányok dolga, megértésre talált közönségünkkel. És ez biztató.

Szerk.

A jegyzők.

1918. január 26.

Vidékről, egyik falunkból kaptuk az alábbi cikket, melyet szívesen közlünk, mert minden sorát helyesnek tartjuk. A cikk igen tisztán írójának köszönjük, hogy felszínre hozta a jegyzők ügyét, mely érdeke egyuttal a jelenlegi vezető társadalmi osztálynak is. És éppen erre a szempontra helyezük a hangsúlyt, mikor az illetékes körök figyelmébe ajánljuk a cikket.

* * *

A jegyző megy a faluban, három szuronyos katona van vele. A jegyző ur rekvirál. Betér Tóth Mátéék háza kapuján, ahol az asszony fogadja.

Tudja az asszony, miért jönnek, nem kell sokat magyarázni és a katonák hamarosan, nem törődve az asszony sápitozásával, előkerek-sik a gabonát, a lisztet. Meg lesz becsülve minden zsák, megállapítják a készletet és bizony „fölsőleg” mutatkozik a jegyző ur számitása szerint. Az asszony siránkozik, hogy mi lesz a négy apró gyermekével, mit ad azoknak, csak volna itthon az ura, majd nem vinnének el tőle semmit, de hát persze egy szegény asszonnyal könnyen elbánnak...

De hát engedni nem lehet, a jegyzőnek teljesíteni kell kötelességét, bármennyire is igazat ad belül az asszonynak. Így megy ez most a falun sok-sok háznál. És sok-sok asszony írja most az urának, hogy a jegyző ur igazságtalan volt, hogy komisz egy világ ez itt, és hogy átkozott legyen a jegyző ur, ki a gyermekeim betevő falatját veszi el.

A frontokon sok-sok ember gondol a jegyző urra keserűséggel és bosszúval, melyet szívében őriz egy életen át.

A jegyző ur megy a faluban, három szuronyos katona is van vele, mert muszáj szigorúnak lenni, a főbíró ur elrendelte. Betérnek Kocsis Gáborék háza kapuján, ahol maga az ember, Kocsis Gábor honvéd, öreg népfelkelő, fogadja őket.

Tudja, hogy miért jönnek, tudja, hogy katonáknak kell az eleség, nyugodtnak látszik, mintha parancsot hallana: Kocsis, maga menjen ki a dekkunkból és nézzen körül...

A kutatás megismétlődik, itt is találnak fölösleget, pedig csak májusig elegendő a készlet, mert hogy erre nincsenek tekintettel. Az asszony itt is sir, az asszony itt is piszkálja az urat, hogy mi lesz velünk. Szó szót ér, a jegyző ur, ki civil ruhát visel, sok mindent hall, és bizony keserűség és boszu születtek, mit egy ember szívében őriz egy életen át.

Es kérdezzük, lesz-e egyetlen ember is a falvakban, aki minden nyomorúságának okozóját nem a jegyzőben látja? Kérdezzük, lesz-e egyetlen ember a fronton, aki a jegyző dicséretét olvassa asszonya levelében?

Kérdezzük, mi a jegyző ma és mi lesz a jövőben, ha majd megint annak kellene lennie, ami volt azelőtt?

Ma a jegyző, ha a rendeletek szellemében cselekszik, csak egy keveset is, gyűlöletet vált ki maga ellen, ellenségeket szerez magának. Sokszor pedig nem kerülheti el, hogy a rendeletnek érvényt szerezzen, bárhol volna is jó jegyzője a falujának.

Ennek a gyűlöletnek pedig nagyon szomorú következményei lesznek a jövőben, mely annyi sok nehézséget és problémát jelent számunkra. A frontokról, harctérről ugy is tudunk, sok szociális eszmével telítve kerülnek haza, és csak elvadulnak, hallva az itthoni állapotokról. És „mindennek a jegyző az oka.” — mert így mondják majd ők.

Hallgatnak-e majd ők a jegyzőre? Követik-e majd az ő vezetését, az ő irányítását? Nagyon kétséges ez, valamint bizonytalan, hogy lehet-e ő általuk a népre befolyást gyakorolni bármely irányban is; lehetnek-e ők még egyszer a falusi nép vezetői?

Nagyon fontos dolgok ezek mi reánk nézve, kik nem szeretnénk a vezető szerepét felcserélni, illetve elveszteni. Magunk alatt vágjuk a fát, mikor az intelligencia exponenseit, a jegyzőket, különféle vegzá-lásokra használják fel és ezzel sok-szor gyűlöltté tesszük őket.

A jegyzőket hagyják meg a népnek, inkább ők a védői legyenek a lakósnak, nem pedig a kormányok végrehajtó közegei különböző, de mindig csak a „kellemetlen” rendeleteknek. Mert jaj lesz nekünk, ha nem marad a faluban ember, kit szeretnek és aki közülünk való.

Csobánczy.

— Hallottad, visszajött már Pécsről a postaküldöttség?

— Megjött, és még hozzá biztató igérettel.

— Nagyszerül most már csak arra vagyok kíváncsi, mivel fogja bevetni a konzorcium a postának szánt területet?

— Valószínű, nem fognak nevelni.

— Te meg vess bukfcencet!

AZ ÉLET ÖRÖMEI

— REKVIRÁLÁS —

Mint a cimből látni méltóztatik, az élet örömeiről akar írni az önk-alázatos szolgálja. Figyelmeztetni akarja az olvasót arra a fontos fölfedezésére, hogy az életnek örömei is vannak, — mert úgy látja, hogy ezt az emberek nem is tudják. Ugyanis mindig csak azt hallja, hogy az élet keserveiről, a komisz életről beszélnek és majd mindig azt mondják: nem érdemes élni.

Az önk alázatos szolgálja elhatározta egy este, mikor maga is bús volt, hogy megmutatja az olvasónak, igenis, van még öröm a földön, vannak még szórakozást, vigaszt, pajzán derűtséget okozó percek napjainkban is. Hogy mindent jól megfigyelhesen, beburkolódzott köd-kabátjába és úgy járta a várost, melyet egészen elárasztott köddel, hogy annál lát-hatatlanabb legyen.

A ködnek eleinte az emberek nem örültek, de később egész kellemesnek találták a londoni hangulatot, mikor csak úgy sejteni lehet egyet-mást és szinte láthatatlan az ember. És ez rövidke örömet okozott néhányuknak.

Ezek között az örvendők között volt a három katona is, ki két civilvel rekviráló körutra indult. Szinte lahotáztak, milyen jó ez a köd, egyszerre csak betoppanik az ember, és nem látják már az utca végéről, hogy jönnek.

Egyszerre csak betoppanak, szólván: jó estét, rekvirálni gyűttünk.

A jámbor „lakós” csak elhűl, 0° alá, majd olvadni kezd, csöpp-peregnek le homlokáról és már annyira olvad, hogy a száját is ki tudja nyitani, sőt azt hebegi: kérem már nálam rekviráltak.

A biztos szól: az nem tesz semmit, csak azért jöttünk, hogy nem-e vittünk el többet, mint szabadot volna. És megkezdik megállapítani, a „feltárt” készlet mennyiségét. Ez pedig úgy történik, hogy feltárnak minden ajtót, és megnézik, ki milyen szorgalmas hangya volt, mennyit gyűjtött össze télire. És mikor keresztképpen „feltárták” a házat, összeszedték különböző helyekről a készleteket, melyek „helyszüke” miatt tevődtek annyi sok helyre, megállapították, hogy igenis az első rekvirálás igazságtalan volt, mert önk még öt métermázsa „fölöslege” van, mit szigorú büntetés terhe mellett holnap délig tartozik beszállítani. A család sápadozik, a Gond ül ki az arcokra: hogyan élünk meg annyiból, amennyit „szabad”? És mondják: már élni sem érdemes.

A köd hamar elnyelte az össze-verődött tömeget, mindenki sietett haza, a nagy örömhírről, hogy Dugóéknál mi történt.

Az esti sétálók a harangszóra haza mentek, hol meleg szoba fogadta őket, miként az anya a gyermekét: simogató lágyssággal, mely mosolyt csal az arcokra. Jó karosszék, puha szőnyegek, villany, kényelem, kép a falon, terített asztal, hancurozó gyerekek és jókedvű asszony, mind egy szobában: az élet öröme, boldogsága.

Az asszony mondta: óh, de boldog vagyok, már nem kell félnem a rekvirálástól, nyugodtan főzök téstát vacsorára.

A férj mondta: ugy-e mondtam,

hogy kár a fáradságért, nem lesz semmi, most szedhetsz minden elő, mire volt jó eltenni.

A gyerekek mondták: jaj papa, a Stupliéknál megegyeszer ott voltak a rekvirálók, aztán annyi mindent találtak! A katonák összekeresték az egész házat, még a szenesládát is megnézték! meg a padlást, mindent fölforgattak.

A férj és a feleség összenéztek és a gyermekeknek részletesen el kellett mondani mi történt, és felelni kellett a nagyok kérdésekre. És a család fölött ott lebegett ez este a félelem, mi lesz holnap, nem-e kerülnek sorra?

Az önk alázatos szolgálja azt hiszi, hogy az élet örömeinek bemutatásából erre a hétre elég ennyi is: hogy a rekvirálás állandósul. A zaklatott életet élő közönség, ne higgye, hogy a rekvirálás örömeitől csak egy kis időre is megszabadult, éppen olyan hosszú életű lesz az, mint a mamája: a háború.

Most csak az a kérdés, hogyan lehetne mindkettőjüket elküldeni a másvilágra, hogy már egyszer az élete örömeiről is beszélhetnének.

Koppantó Bandi.

A Piavé mellől.

918. január 14.

... Rég lekopott rólunk a szin-padi gesztus, az első glória, a bengáli fény, régen leperegtek a hősiesség babérlevelei és a nagy szavak; eltűntek a szemkápráztató díszek és az aransujtásos tisztí jelvények: a színünk tábori szürke mimikri és a célszerűség fátyolába borult a ragyogó vitézkedés.

Ez a célszerű, szürke fátyol, ez a mi pompánk, ez a mi mesés ragyogásunk. Nincs ennél a pompánál diszesebb. Ennél a tábori szürkénél nincs drágább és meghatott paradé e világon; megfizettünk érte: gurul érte garmadája az aranynek, csordul érte patakja a vérnek.

Aminő a ruhám, olyan a lelkem: lekopott a szin-padi gesztus, a nagy szavak; a színek, a düh és kétségbe-esés, a könny, tehetetlen harag, megvetés — ez mind, mind eltűnt és valami cinikusan stoikus, mosolygó ironia ült ki helyükbe a homlokomra, amelynek redői kisimultak: Nil Mirari.

Nem érdemes. Nem csodálkozom.

Ugy érzem magam, mintha kormánytörött hajó vinne tehetetlen karral, magával ragadva a történet örült forgatagában. A lelkem reszket, képzeletem száguld, nincs egyetlen nyugodt pontom, ahonnan áttekinthetném az örvényt és ahol hidat verhetnék a tajtékoz forgatagon: fölöttem a viharos ég, alattam a bösz elem és éltem papirhajója pharos nélkül imbolyog a hullám-óriások között.

Ami most móka, a következő pillanatban már tragédia lehet és a tragédiákhoz itt nincs díszlet és nincsen rendező. Nincsenek betöltő, összefogó szavak, alkotó művészet. Nagyon közel áll minden és nincs festék az arcokon. Rikító színek, kápráztató fények, vak árnyékok; banalitások csodák mellett. Röhej és imádság, sok tett, kevés szó; hajmeresztő hazugságok, gyönyörű igazságok, átmenetek nélkül, meztelenül, egymás ellen.

Háromnapos pergőtűz után süket a fül és nem hall suttogást. Nincs kényeskedés, az élet ősforrása buzog

a halál ürege előtt; chaosra eszmélek, inferno éget és unalom emészt.

Férfiak állnak fényesleklük és szánalomraméltó, betegagyú embe-
rek.

Ilyenkor szeretek írni, és ha nagyon körülölelt ez az élet, egy más világot teremtek magamnak. Olvasni nem tudok, csak az irás az, ami leköt. Olvasni szenvedés, írni cselekedet.

Soha így nem éltem még. A lét összes rejtélyei feloldódnak és magyarázatra lennek az alvás és táplálkozás misztikumában. Mosolygó ajkamon a „lenni vagy nem lenni dereng. A halál titka, fen-sége kézzel fogható. A szuronyok hegyén áhítat. Minden emberi meztelen és földetlen a lélek, mint a testi seb. A komplikált, a bogozott, a megfejthetetlen egy vágásra meg-
oldódik és világos, mint a nap. Ki takarná el magát az utolsó Biró előtt? A haldokló Caesar már nem hajlja arcára köpenyét.

Hogy szétterülnek a paradoxok és mily naivak a hazugságok! Milyen agyaglábú a leghatalmasabb épít-mény!

Ami fáj, ma nem fáj és ami az életben azelőtt szép volt, az most még szebb, mivel csak képe áll előttem. Nincs csalódásom, mert nincs teljesülésem — nem csalódás? Minden csak remény, álom, minden mesés, tökéletes, mindent magamnak teremtek és nincs, aki meg-hazudtoljon. Nincs disszonáns hang, ami zavarhatna, idegen kéz, hogy terveimet fölforgassa: a magam képzeletére, arcomra teremtem világ-
omat.

Álmodom. A történet fonalak örökké a kezemben van, a drámák bonyo-dalma akaratom szerinti és ez a gyönyörű világ nem ütközik össze a maga valós, reális és ezért min-dig lehangoló életével, nem ütköz-hetik, mivel ez az élet nekem most csak álom: elérhetetlen.

Itt nincs virág, csak illat, emlé-kek és légvárok — és az egészen végigömlik ez a valószínűtlen, eddig tökéletesen ismeretlen, eddig új, eddig soha nem volt, nekem meg-magyarázhatatlanul édesen bús, vigan, kacagóan lemondó, fehéren gyászos, táncosan ravatalos valami, az örökös „to be or not to be”, ami a köznapot is átszővi titokza-tos arabeszkjeivel. És amikor álom-képe a szívemre ölelem, gyöngé-den végigsimogatom a drága him-zést, mint ahogy gyermekeket babus-gatni szokás, s lemondok róla, mint-ha érezném, hogy úgysem látom viszont már soha.

Hajóm utja viharos: nem mindig álmodozhatom így. Nem mindig önthetem szavakba, amit érzek, sok-szor napokig kemény az ajkam és nem görbiti le a Nil Mirari mosolya.

K. hadnagy.

Szülőgazdák figyelmébe!

A hirdetett

RÉZGÁLIC

megérkezett és míg a készlet tart, előnyös áron kapható, valamint a lisztharmat ellen védő

SALOIDIN

Kaszás Soma fűszerkereskedőnél

A szegény szoros között. A szegény olyan helyi gazdagság van a kind fognia. De hogy nem másik em minden alk a gazdájához. Ő vele szer dicsékvő, h reje azoka gondolnak.

Csoda-e, a mi egy mikor az gazdagság nagy eltáv ha a szeg a földünk emberek, bünről bes kell a föld

Ezen ne től fogva. És a társ feloldást — nincs emberek, bizonyosa. Mert nem lesz hol tudni!... beszélek t ról. Nem történet

Árverés az egész akart, jó örökségül től. Tük rézágyak, függönyö valami b embereke

A szeg közösség mellett a kincs, me asszonyo akarnak. százat, m volna. A el egy ágyban v szobájuk eddig a ezreket a és boszu ség nélkül

Hallot rek zseb érek en bármire, szerez n gatnak a könnyen gazdags véltünk, csecsebe elveszi tudni, h

Akine holnap emléke, Nézzéte vásárol mily k nála a urat, m egy ké mily d az árfo mi ma Egy ki

HIREK.

Nincs gazdagság.

***

A szegények és a gazdagok szoros közösségben élnek a földön. A szegény ember a napjait jórészt olyan helyen tölti el, melyek a gazdagság közeléről beszélnek. Előtte van a kincs. Még meg is szabad fognia. De a kincs azt mondja neki, hogy nem az övé, hanem azé a másik emberé... és elmondja, minden alkalommal, hogyan került a gazdájához, mily könnyen lett az övé szerencsés. A kincs szörnyen dicsekvő, hogy fecsegésével is ingerelje azokat, kik napköznap óráig gondolkodnak.

Csoda-e, ha a szegény irigy lesz a mi együttélő társadalmunkban, mikor az egyenlőség idejében a gazdagság és a nincstelenség oly nagy eltávolodását látja? Csoda-e, ha a szegény irigy lesz és hogy a földünkön megsaporodnak az emberek, kik a gazdagságról, mint bünről beszélnek, melyért vezekelni kell a földi bíró: a társadalom előtt?

Ezen ne csodálkozzunk, hisz öröktől fogva velünk van az irigység. És a társadalom nevében ezennel feloldást adok a vádlottnak, mert: — nincs gazdagság. Higgyétek el emberek, senki sem mondhatja bizonyosan: én gazdag vagyok. Mert nem tudhatjátok ma, hogy mi lesz holnap. Pedig de jó volna tudni!... hallgassatok hát ide, beszéltek tinétek valamit a holnapról. Nem jövendőlés lesz ez, csak történet — tegnapi.

Árverés volt a héten és ott volt az egész város. Mindenki venni akart, jól és olcsón, mert hogy örökségül e tanítást kaptuk apáinktól. Tükrös szekrények, csillogó rézágak, márványos mosdók, csipke függönyök, puha szőnyegek, mint valami büvös erők vonzották az embereket az árverezők asztala köré.

A szegények és a gazdagok szoros közösségben élnek a földön. Egymás mellett állottak itt is: és előttük a kincs, melyet birni óhajtanak. Paraszti asszonyok, uri dámák, minden venni akarnak. Akik máskor nem adtak ki százat, most ezeket sem sajnálták volna. Akik csak az idén kerültek el egy kissé a szegénységet, részegyben vágytak aludni, szőnyeggel szobájuk földjén. Akiknek jó volt eddig a régi, szívesen adtak volna ezeket az újért és szinte szomorúak és boszusak voltak, minden különbség nélkül, hogy nem vehettek.

Hallottam, mit fecsegett az emberek zsebében a pénz; mondotta: mit érek én, a cifra papír, cserélj el bármire, ami örömet, gyönyörűséget szerez neked. És az emberek hallgatnak a pénz szavára, kiadják, oly könnyen, miként még soha. Nincs gazdagság, a pénz, amit vagyonnak véltünk, elolvad az emberek kezében, csecebecsévé lesz, fölélik, elutazzák, elveszi az állam és nem fogják tudni, hogy mi a gazdagság.

Akinek tegnap még ezrei voltak, holnap nem lesz mása, mint néhány emléke, az is véletlenül marad meg. Nézzétek csak a parasztot, hogy vásárol neki nem való holmikat, mily könnyelműen: — mi marad ő nála a gazdagságból? Nézzétek az urat, mily könnyen adja szászait egy képért, ezreseit egy ruháért, és mily dőren teszi kockára vagyonát az árfolyamok örült hullámain: — mi marad ő nála a gazdagságból? Egy kis töredék, egy nagyobb töre-

dék, melyért eljön az állam, és el-koptatja az idő.

Nézzétek körül a magatok számadásában: mennyi sok mindent vettek, ami nélkül boldogok voltatok még tegnap is. Nézzétek körül és meglátjátok: mint olvad el a gazdagság, hogy nincs gazdagság.

Emlékezték Gáspár apóra a kornevillei harangokból? amint csörgetve számolja aranyait: gazdagságát, mely az ő boldogsága volt? Szegény Gáspár apó, rabja volt a pénzének. Mi pedig rabjai vagyunk — önmagunknak. Mindent magunkra költünk, mindent fölélünk, mert hogy egyönn közölünk kitalálta: egyszerű elünk.

Házasság. — *Vajda* Sándor ny. bankfőtisztviselő, jelenleg a hadba vonult községi közigazgatási irnok helyettese, és *Vágner* Ilona áll. polg. leányiskolai tanítónő, 1918. január 31-én, Tapolczán, házasságot kötöttek. (Mindenkülön értesítés helyett.)

Műkedvelő estély Tapolczán. — Lapunk múlt számában közzétett felhívásra folyó hó 29-én délután szép számmal jöttek össze a Casino helyiségében olyan fiatal hölgyek és urak, akik a tervezett jótékony célú társas estélyt közreműködésükkel megvalósítani akarják. Igaz, hogy túlnyomó részben fiatal hölgyek voltak a megjelentek, de ez természetes ilyen háborús férfi szükségben szenvedő világban. Mindjárt meg is választották a rendező bizottságot a jelenlevő hölgyek és urak közül.

A rendezőség már el is határozta, hogy a műkedvelő előadással összekapcsolt társas estélyt február hó 23-án fogják megtartani a Pannónia nagytermében. A műkedvelő előadás Tapolca és vidéke fiatalságának részvételével kisebb szindarabokat, 2-3 személyes jeleneteket, zenés számokat, dalokat és élőképeket fognak előadni. Úgy, hogy a nézőközönség minden egyes tagjának lehetőleg nyujtsanak olyanféle előadást, amelyik izlésének leginkább megfelel és amelynek leginkább tud szórakozni.

A rendezőség arról is akar gondoskodni, hogy a sok szórakozás közben megehezett nézőközönség a mai háborús árakhoz viszonyítva olcsón jusson jó vacsorához, persze — tekintettel a jótékony célra, csak az, aki ennek árát külön megfizeti. Az ennivalókat önkéntes adakozás útján szándékoznak összegyűjteni.

Községi gyűlés. Tapolca nagyközség képviselőtestülete, január hó 27-én megtartott gyűlésén Palkovics Ilona és László kiskorúaknak, továbbá Kampics János és családja illetőségét elfogadja, ellenben Illés Katalin és Csuba Anna illetőségét elutasítja. — Tudomásul veszi a képviselőtestület *Bokrossy* Jenő vesztprémi főmérnöknek, mint a község szakértőjének ama jelentését, hogy a villamosműveket felülvizsgálta és rendben találta, — egyben elhatározza a képviselőtestület a villamos telepre egy „*Bolay*“ féle satu beszerzését. — *Dávid* Zoltán adóügyi jegyző lakbérért, — kérelmére, 600 koronáról 800 koronára felemeli. — *Vajda* Sándor községi irnok kérelmét ezuttal elutasítja, de elhatározza, hogy a jövő gyűlésre újból felveszi. — *Rokob* Kálmán házberendezési kérvényét elutasítja. — A község összes rendőreinek és tűzoltóinak fizetését havi 140 koronára felemeli. — *Petréti* Jánosnének egy szekér ágfát és a szegényalából 40 koronát kiutal.

Ki van megbízva a tapolczai járásban takarmánybeszerzéssel? A Tapolczavidéki Gazdakör, a gazdák tájékozása szempontjából felírt az Állat és Takarmányforgalmi Rt.-hoz, hogy ki van a járásunk területére megbízva a takarmányforgalom lebonyolításával. — A vett értesítés szerint járásunkban *Bettelheim* W. S. és Fia nagykanizsai céget bízták meg a takarmányforgalom lebonyolításával.

A hatósági gálíc bejelentésének határidejét február hó 15-ig halasztották el. Eddig a terminusig tehát egy szőlőgazda se mulassza el a gálícükségletét bejelenteni, mert a később jelentkezők igényeit már a hatóságok figyelembe sem veszik.

A csomagokban helyezük el a címmásolatot. Egyre sürűbbek a panaszok amiatt, hogy a postára adott csomagok címlapját a feladók oly lazán ragasztják, vagy kötik csomagjaik burkolatához, vagy a felragasztására oly rossz minőségű ragasztóanyagot használnak, hogy a csomagok címrata szállítás közben leválik és elkallozik. Ily esetekben a cím nélkül maradt csomagokat továbbküldeni, vagy kézbesíteni nem lehet és be kell várni míg a reklamási után meginduló eljárás és nyomozás a csomag rendeltetését megállapítja, ami rendszerint hosszabb időt igényel. Időközben azonban, ha a csomag tartalma romlandó holmi volt, azt el kellett adni vagy meg kellett semmisíteni. Minthogy a posta a késedelmes kézbesítésért és romlandó küldeményekért egyáltalában nem szavatol, a közönség a saját érdekében cselekszik, ha feladott csomagjának a címrátát jobb minőségű ragasztóanyaggal vagy zsímmel tartósan és erősen illeszti fel a küldeményre. Ezen kívül a címrátát pontos másolatot a feladás előtt ki kell helyezni a csomagjába, mert az esetben, ha a csomagról szállítás közben a címrátát leválik s e miatt a tartalom megállapítása és a romló tartalom eladása végett azt bizottságilag fel kell bontani, a bizottságnak módjában áll a bontást cím másolat alapján a küldeménynek helyes irányban terelése és kézbesítése iránt késedelem nélkül intézkedni. Csomagjába tehát címrátát másolatát mindenki helyezze el.

Mi az oka az állandóan ködös időjárásnak? Több mint egy hét óta állandóan sűrű köd borítja az egész látóhatárt. Hasonló vastag köd borítja az egész kontinentet, a melynek okát a meteorológusok az egyenletes légnyomásnak tulajdonítják. Minthogy szél nincs, amely a sűrű ködöt megszakítaná, így adig, míg a szél a nyugvó, sűrű ködtakarót szét nem bontja, nem lehet reményünk a napsugarat sem élvezni.

A gazdák tömörülése. A Magyar Gazdaszövetség az ország gazda társadalmát, különösen a kisgazdákat tömörülésre szólítja fel, midőn a „*Barázda*“ című lapjának előfizetése sere hívja fel, amellyel nemcsak hasznos és tanulságos, élelken szerkesztett laphoz jutnak a gazdák, hanem a Magyar Gazdaszövetségnek tagjaivá is lesznek. Az előfizetés díja egész évre 6 korona. Előfizetéseket gyűjt a Tapolczavidéki Gazdakör titkára.

Megkezdődik a tanítás a helybeli polgári iskolákban. Tudvalevő, hogy a miniszter, a fűtőanyag meg takarítása céljából, az állami iskolákban az előadásokat február 4-ig beszüntette. A határidő letelt, az iskolák fűtése biztosítva van, az

előadások tehát folyó hó 4-én megkezdődnek, nemcsak a kulturális haladás javára, hanem azt hisszük, a szülők öröme is.

A tanonctartó iparosokat és kereskedőket ez uton is figyelmeztetjük, hogy folyó hó 3-án már a rajzórakkal megkezdődnek az előadások az iparostanonciskolában és a következő napokon már a szokásos időben folynak a tanítások. Azért szigorú büntetés terhe mellett felhívjuk, hogy tanoncaikat rendszeresen iskolába küldjék, mert az iskola zavartalan fűtése a tél végéig már biztosítva van.

A gazdaságtan tanítása a népiskolákban. A háború ezt is közelebb hozta a megvalósuláshoz. A gazdaságtan elemi ismerete szükséges minden foglalkozásu egyénnek. Ennek elsajátítását célozza a közoktatásügyi miniszternek múlt héten kiadott ama rendelete, mely a gazdaságtan tanítását már az elemi iskola III.-osztályától kezdve kötelezővé teszi. A rendelet szerint a tárgyat, heti 2-2 órában, már a jövő évi tantervbe fel kell venni.

Hazajönnek az öreg népfőkelők. A honvédelmi miniszter rendeletet adott ki, mely szerint az összes 49-50 éves népfőkelők azokba a városokba helyezendők, ahol legutóbb hosszabb ideig laktak. A rendelet részletesen körvonalazza, hogy az öreg népfőkelők a legrövidebb idő alatt a hadtápterről, vagy a harcsterről visszahozandók és beosztásuk úgy állapítandó meg, hogy itthon tartózkodási helyeiken legyenek foglalkoztatva. A rendelet előírja, hogy a katonai parancsnokságok sürgősen eleget tenni tartoznak a rendelkezésnek. Amennyiben a parancsnokságok bármily okokból elmulasztanak az intézkedést, a népfőkelő családjának joga van közvetlenül a honvédelmi miniszteriumhoz fordulni és ott kérvényezheti az áthelyezést, amit a honvédelmi miniszter a lehetőség szerint teljesít.

Bevárési engedély március 31-ikéig. A honvédelmi miniszter felhatalmazta a polgármestereket és főszolgabírákat, hogy mindazoknak, akik a katonai szolgálat alól való új felmentésüket vagy meglévő felmentésük meghosszabbítását kérték és erre javaslatba is hozták, ha felmentési ügyük idejében elintézték nem nyert, már most 1918. március 31-ikéig érvényes bevárési engedélyt adhassanak. Megengedte továbbá, hogy az ez évi december 31-ig általánosságban felmentett hivatasos gőz és motorgépközlekedők és fűtőknek felmentése, ha felmentésükre még továbbra is szükség van, 1918 február 15-ig meghosszabbíthatók.

A közalkalmazottak beszerzési csoportjának vezetősége tekintettel az első szállítmány kevés voltára, úgy határozott, hogy a tagok egy része egyik cikkből, a másik része másik cikkből kap. Így egy-egy tagra nagyobb adag jut. A jövő szállítmányban megfordítva lesz. — Akiknek tagsági könyvecskéjük nincsen, forduljanak igazolványért *Szigethy* Ödön ügyvezető elnökhöz. A cikkek megérkezését dobszó útján fogják közhírré tenni.

Nyilvános köszönet. — A Vörös-Kereszt Egyesület javára adakozni kegyesek voltak: *Hertelendy* Ferencné urnő 120 koronát, — mint a nevével viselő ágyalaptvány két havi részletét; *Benedek* Ede ur és neje 30 koronát. — Fogadják a kegyes adakozók hálás köszönetünket Az Elnökség.

Félkiló cukrot kap egy hónapra mindenki. Az alispáni hivatal rendeletet intézett a zalamegyei járási szolgabírákhoz, amelyben a közlelmezési miniszterium utasítására hivatkozva, a cukor-adagokat havonként és fejenként félkilóra szállítja le. A városok lakossága, továbbá azok, akik a békeben is több cukrot fogyasztottak, valamint a betegek 750 grammot is kaphatnak, viszont azonban a községek lakosságának s a gazdasági cseledeknek még 500 gramm sem jár, mivel ők a békeben is kevesebb cukrot fogyasztottak s különben is bővebben el vannak látva egyéb élelmiszerekkel. A rendelet egyébként a helyi hatóságok fejének jogot ad a cukoradagok megállapítására.

Kevesebb vásár lesz. A kereskedelemügyi miniszter rendeletet intézett a vármegye törvényhatóságához, amelyben annak a bejelentését rendeli el, hogy van-e területén olyan vásár, amelynek nincs különös jelentősége, esetleg a több napon tartott vásárok összevonása nem lennének-e megtarthatók. A miniszterium a vásárok dolgában az adatok beérkezése után intézkedik véglegesen.

Élelmiszer küldése Pilsenbe. Az élelmiszerügyi miniszter a cs. és kir. hadkiegészítő parancsnokságokhoz átiratot intézett, mely szerint a háború tartamára Ausztriába helyezett magyar pótkeretek (káder) légénységének — s így a cs. és kir. 48. gyalogezred káderjához Pilsenben beosztott légénységének is jobb élelmezése céljából megengedte, hogy ezek részére hozzátartozóik havonta egyszer élelmiszert küldhessenek vagy személyesen lehet eljuttatni. A csomagot kettős papírba pakkolják külsőn az Augm. Magasin, — a belsőt hozzátartozójuk pontos (század vagy Abteilung) címével. Az egyes csomag súlya nem haladhat meg 10 kg-ot. A csomag tartalma csak élelmiszer lehet. Pilsenben a csomagok kiosztását a pótzászlóaljparancsnokság ellenőrzi.

Sirius jóslata. Sirius időjós szerint februárban a hideg és a havas időjárás tovább tart. Még márciusra is nagy havazásokat, sőt ár vizeket jósl az ország több részében. Áprilusra azonban már kedvezőbb időjárást ígér Sirius. Májusban meleg napok lesznek és júniusban is meleg időjárásra van kilátás, de esőben sem lesz hiány. Juliusban zivataros esők lesznek. Augusztusban szeszélyes napok ígérkeznek s többször lehül majd a levegő. Egyenlőre ennyit jósl Sirius.

A póstaépület elhelyezése ügyében hozzánk beküldött cikkek közlését beszüntettük, mert az ügy oly kezében és státiában van, amelyek biztosítékot nyújtanak arra, hogy a póstaépület elhelyezése a közérdeknek és így a közóhajnak megfelelőleg nyer elintéztést.

A József kir. Herceg Szanatori-um Egyesület javára Nemestörde-mic kösségben elhelyezett gyűjtőpersely 3 korona 44 fillér összegét ez úton köszöni az egyesület Tapolc-zai bizottságának Elnöksége.

Betörő kéményseprő segéd. M. J. tapolczi fiatalokú kéményseprő segéd a múlt héten Antal Sándor nemestörde-mici lakosnak a badacsonylábdihegyen lévő pincéjét fel-törte s onnan 3 zsúpp szőlőt, 4 liter bort és pár szivart ellopott. Az eljárást ellene megindították.

Nem lehet táviró huzalokat kapni. Vidékünkrol a szőlősgazdák

szoktak elhasznált táviró sodronyokat kérelmezni. A kereskedelemügyi miniszter kiadott értesítése szerint a vas és acélhuzalok elfogytak s ilyenek engedélyezése iránti kérelmeket nem teljesíthetnek.

A tyukok is betegek. Bizony a közegészségügy minden téren nagyon rossz lábon áll. Most már a tyukok is betegek. A napokban beállt a gyógyszerárba egy intelligens ur és a következő párbeszéd fejlődik ki:

— Kedves gyógyszerész ur adjon valamit, a tyukjaim csak azt mondják, hogy tik-tik aztán megdöglenek.

— Tudja, csak azt mondják, hogy tik-tik, csak annyit, hogy tik-tik aztán megdöglenek.

— Csak azt mondják, hogy tik tik?

— Tudja, érti kérem: tik tik.

— Tik-tik.

— Ezek igazán értelmes tyukok, milyen jól megtudják mondani, hogy mi a bajuk. Jobban mint az ember, ki a gyógyszert kérte.

Kóbor cigányok megrendszabályozása. A belügyminiszter rendeletet küldött a megye törvényhatóságához a kóbor cigányok megrendszabályozása tárgyában. A rendelet szerint a kóbor cigányokat arra kell szorítani, hogy illetőséget szerezzenek és állandóan egy helyen lakjanak. A cigányokat nyilvántartásba kell venni, a nyilvántartott cigánycsaládokat éppen úgy hadisegélyben kell részesíteni, mint a többi polgárokat, ha nekik az megjár. A rendelet arra is felhívja a hatóság figyelmét, hogy a cigányoknál sok olyan tárgy található, amely foglalkozásukkal, életviszonyaikkal és főként babonás fölfogásukkal van kapcsolatban. Ezek többnyire jelentéktelen értékűek, de néprajzi és művelődéstörténeti szempontból jelentősek és azért azoknak a tudomány számára való megmentése kívánatos. Igyekezzenek tehát a hatóságok megfelelő kárpótlás mellett ezeket a tárgyakat megszerzeni és a belügyminiszteriumhoz felküldeni.

Nyilvános köszönetek.

Benedek Edéné urasszony, fiának halála alkalmával 100 koronát volt szíves a szegények részére és 20 koronát a József Szanatorium egyesületnek adni, mely összeget köszönettel nyugtázom.

Pollák Adolfné

Mindazoknak, kik szeretett fiunk elhunytá alkalmával fájalmunkat részvételükkel, vagy a temetésen való megjelenésükkel enyhíteni szívesek voltak, ezúton mondunk köszönetet.

Benedek Ede és neje

Mit jajgatsz?

— Igen ám, de ha muszáj!

— Ki mondja ezt neked? Használj Kovács-féle reuma elleni bedörzsolót s úgy elmúlik minden fájásod, hogy félóra alatt a billegési postára is elszaladhatsz!

(Kapható a gyógyszerárban)

Gyulakesziben eladó egy **korcsma, üzlettel együtt.**

Jókarban lévő épületek, jól berendezett üzlet.

Bővebbet: özv. Széll Jánosné

1—3

A KÖZSÉGHAZABÓL.

Hirdetmény

Ló sorozás március hó 3-án lesz megtartva a Dienes vendéglőnél.

Felhivatnak a gyámok és gondnokok gyámoltjaik és gondnokoltjaik épületei, biztosítási összegét az érték növekedésének megfelelően haladéék nélkül felemeljék, mert a fel nem emelésből származható esetleges károkkért felelősséggel tartoznak.

Február 7-en Felisch kereskedőnél be kell adni a következő rész-ből készült tárgyakat: mindenféle foggantyú, védő, szőnyeg, függöny, törölköző-tartó, tisztító, sarokszegély, lábazati és egyéb védőlemezek, reklám és tájékoztató táblák, fűző, gyűrű, pálcák, lécek, golyók, gombok, láncok, rácsok, kályha-előtételek, harangok, melyeknek legnagyobb külső átmérője 25 cm.-nél kisebbek csengők, gongog, dohányszó és író készletek, dísz tárgyak, csikozott, hengerelt tüvegvirág, cseréptartók, ruhaalványok és fogasok, kalap — bot — és ernyőtartók, kirakat berendezések, lószerszámokra felerősített, de könnyen levehető egyéb veretek, lószerszám veretek, rózsák, butorveretek, csuklós pántok, csapok, vízmelegítő-hordók, váltó és kifolyó csapok.

Szilva- és barack cefrével rendelkezők a cefrét és annak mennyiségét a szilva földolgozó telepnek jelentsék be, illetve a kertészeti-nél.

Az ideai gálic összeírás alapját a múlt évi összeírás fogja képezni — miért is felhivatik a közönség, hogy február 10-ikéig a főjegyzői irodában csupán a szőlőterületben, vagy a tulajdonos személyében beállott változást jelentsék be. — A más határban levő szőlő utáni gálicszük-séglet az illető jegyzőségnél jelen-tendő be szintén legalább is február 10-ikéig.

A községi iparos- és kereskedő-inasiskolában a rendes tanítás február hó 3-án vagyis vasárnap délelőtti 9 órakor ismét megkezdődik. Felhivatnak a tanoncok gazdáit, hogy az iskolázást szigorúan ellenőrzék, mivel az esetleges hanyag iskolalátogatás esetén a törvény teljes szigorával sújtatnak.

Sertésrequirálás rendeltetett el, melynek folyamán a házi és gazdasági szükségletet meghaladó sertés vagy zsir és hus készletet lehetőleg szabadkézből megveszik; 80 kilogrammon aluli sertés nem lesz requirálva; — a requirálás elleni felszólamlások a főszolgabíróságnál adandók be.

Az előjáróság.

Mindazon magángyámok, kiknek gondnokságuk alatt álló biztosítási-tások vannak: ház stb. február hó 3-án 9 órakor a városház tanács-teremben *eredeti* biztosítási kötvényt tartoznak felhozni felemelés végett, esetleg átvizsgálásra.

Tapolcza, 1918. január 31.

Fülöp Károly s. k. közgyám.

RÉZGÁLIC

kapható Lustig József és Fia cégnél

Vasárnap az ujságokat az irodaablakban

szolgáljuk ki, délután 4 óráig. Kérjük a közönséget, addig vegye meg ujságját.

Lówy könyvkereskedés.

Hangverseny-cimbalom eladó.

Bővebbet a kiadóban

RÉZGÁLIC

kapható: PAUK VILMOS cégnél.

Sagori meszet, trifaili portlandcementet

zsákban és hordóban szállít LÁSZLÓ SÁNDOR SÜMEG. Ajánlattal szívesen szolgál.

Özv. Nyirádi Ferencné eladja Hegymagas községhez tartozó Szent-Györgyhegyi cca

2400 □-öl szőlőjét,
2256 □-öl szántóföldjét.

Bővebb megtudható: Nagyköz utca 7 szám alatt.
Tapolcza

Kisörsi szőlő, 2000 □ öl jó termő **oltvány szőlőmet**

eladom. *Spiegel Oszkár* Kisörsszőlőhegy

Badacsonyban a község és hadcsóny között egy körülbelül

12000 □-öl szőlő

lakással, pincefelszereléssel, istállóval és kúttal, szabadkézből eladó.

Érdeklődőknek bővebb felvilágosítást ad: Sebestyén Gyula tanító, Tapolczán.

Eladó omnibus.

8 személyre való nagyon keveset használt, társaskocsi olcsón eladó. Járosek Károly kocsigyártó Szombathely.

1—5

Egy férfinak való, félhosszu, fekete **télikabát,**

mely majdnem új, eladó.

Cim a kiadóhivatalban

Eladó 16-os lancaster vadászfegyver

igen szép rézveretes. Csöve kicsérrelhető 16 os sörétes és 20-as golyos csövel, melyet hozzá adok. Ugyszintén 40 töltényt.

Ifj. Handlery Gusztáv

Halápi utcában levő **házamat** szabadkézből eladom.

Németh Gyula

Eladom a Baross Gábor utcában lévő (Király Vilmos féle)

házamat.

Bővebb megtudható a házban.

Lówy B. könyvnyomdája, Tapolcza.

hangos nyolc évvel...
nának...
el fölül...
hogy el...
talan so...
vagy cs...
nyolc év...
verték...
porát, a...
van a sz...
nek ajk...
becéző...
ők, akik...
is szem...
a halál...

Ifju forró...
bár ne...
bár ne...
ahol a...
hisz m...
mind a...
gos je...
remény...
mert tu...
köteless...
hogy ti...
fogjátol...
séget...
csak is...
amelye...
szor b...
idő ma...
szózat...
— a f...
az ipa...
meket...
hivta...
megka...
De an...
ványo...
tömeg...
lesz é...
egy-eg...
a fiu...
bánat...
a gye...
pokol...
menn...
anya...
szívve...
két...
bohól...
rakoz...
ürese...
elme...
is.

Na...
És...
azzal...
hogy...
anya...
Hisz...

Na...
És...
azzal...
hogy...
anya...
Hisz...